

vore varmeste Ønsker, og som maa medføre en Forøgelse af Folkethingsmedlemmernes Antal. Det forekommer mig derfor, at der ikke egentlig er nogen Grund til saa særdeles stærkt at insistere netop paa dette Tal 100, som jo desuden er blevet forandret til ikke længere at være 100. — Der som Forretningsordenen tillod, at der til en Dagsorden, som er fremkommen fra et Udvalg, og som altsaa i længere Tid har foreligget til Overveielse, under selve Mødet blev stillet som Ændringsforslag en anden Dagsorden, kunde der være nogen Tale for forskjellige Medlemmer her af Forsamlingen om at indbringe et saadant Forslag, i hvilket det da kunde blive Opgaven at fremsætte netop den Tanke, som jeg har erklæret, at jeg principalt slutter mig til, og som synes at finde Tilslutning hos flere Medlemmer af Flertallet; men jeg har Grund til at tvivle paa, at den ærede Formand vil være rede til nu at modtage som Ændringsforslag til den Dagsorden, der foreligger, en anden Dagsorden. Skulde dette vise sig at være Tilfældet, kunde jo dog den Løsning tænkes mulig, at Thinget kunde forkaste den Dagsorden, som Flertallet har henstillet, og at der da i den efterfølgende Forhandling indbragtes en anden Dagsorden, som paa et andet Grundlag og med en anden Motivering henviste denne Sag til en senere Forhandling. Skulde det imidlertid være den ærede Formands Opfattelse, at en saadan Dagsorden lader sig stille nu paa dette Punkt, vilde det neppe være vanskeligt i Løbet af kort Tid at faae en saadan bragt til Bæde, der da kunde foreligge til Thingets Afstemning.

Formanden: Det ærede Medlems Ønsker indeholde en Opfordring for mig til at erklære mig over Spørgsmaalet. Jeg skal da udtale som min Opfattelse af Forretningsordenen, at, da en „Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen“, som det kaldes i Forretningsordenen, efter sin Natur er en mildere Form af en Afvisning, er den ikke modtagelig for Ændringsforslag. Et Ændringsforslag er efter Forretningsordenen og efter Ordets Betydning et Forslag til Ændring i et andet Forslag, og ved dette andet

Forslag menes der, som jeg opfatter det, et Forslag til Beslutning; men en motiveret Dagsorden er ikke en Beslutning i Forretningsordenens Mening. Dette ses blandt andet deraf, at det i Forretningsordenen udtales, at under en Forespørgsel maa der ikke tages nogen Beslutning; men efter gammel Praxis i Thinget er en Forespørgsel ofte endt med en motiveret Dagsorden, hvilket viser, at Forretningsordenen ikke opfatter en motiveret Dagsorden som en Beslutning. Forslag til en motiveret Dagsorden er derfor ikke et Forslag i den Betydning, at der kan stilles Ændringsforslag dertil, og jeg kan derfor ikke anse det for tilstedeligt efter Forretningsordenen at stille Ændringsforslag til denne motiverede Dagsorden.

H. C. D. Müller: Ja, naar der ikke her, før den foreliggende Dagsorden er forkastet, kan stilles Forslag til en anden Dagsorden, vil jeg tage Ordet for, at man forkaster denne Dagsorden; thi det forekommer mig, at, hvad Mening man end har derom, er det saare betænkeligt, ligesom stridende mod Grundlovens § 32 at udtale, at det, at der findes Kredse med 40,000, ikke strider imod denne Grundlovsparagrafs Ordlyd. Mig forekommer det, at Dagsordenen er saa forbausende, at det forundrer mig, at den ærede Formand, der skal afvise Forslag, der berøre Grundlovens Indhold, naar de ikke gaar ud paa at foretage en Grundlovsforandring, ikke har taget i Betænkning her i Thinget at lade denne Dagsorden blive forelagt til Afstemning.

Formanden: Det ærede Medlem tager feil, en saadan Forpligtelse paahviler ikke Formanden. Naar der indkommer Lovforslag, der betegne sig som almindelige Lovforslag, men ere Grundlovsforslag, skal jeg afvise dem, men jeg skal ikke afvise enhver Udtalelse, som forenaas i Thinget, og som berører Grundlovsbestemmelser og herved gaar ud fra en anden Opfattelse, end jeg anser for stemmende med Grundloven.

H. C. D. Müller: Jeg gik ud fra Forretningsordenens § 20, hvor der ikke blot